

**Žilinčania na Salatíne
(o 7.ročníku „Jánskeho
výstupu“ na Salatín)**

strana 5

**Výmena kňazov v obci
Liptovská Štiavnica**

strana 12

**Historický postup štiav-
nických futbalistov do
III. ligy**

strana 15

ŠTIAVNICKÉ TO I TO

ČASOPIS OBCE LIPTOVSKÁ ŠTIAVNICA

ROČNÍK IX, ČÍSLO 2

14. JÚL 2007

NEPREDAJNÉ

Editoriál

Katarína Kačalková

Milí čitatelia,

opäť tu máme ten krásny, očakávaný a neopakovateľný čas – čas prázdnin, letných dovolení, čas očakávaných zážitkov, máme pred sebou dni, ktorým dávame prívlastky oddychové, pohodové, rodinné. Toto všetko akosi patrí k letnému obdobiu, v ktorom človek túži zažiť niečo netradičné, čo sa bude aspoň v niečom odlišovať od jeho rutinných denných povinností a jednostranných činností. Deti túžia na pár týždňov zabudnúť na školskú aktovku a namiesto učebníc a

písaniek zabalit' do batoha, okrem dobrého proviantu, poriadny kus dobrej nálady a plné dychtivej nedočkavosti vyraziť „za hranice všedných dní“, nazbierať nové skúsenosti, nové kamarátstva i nové huncútstva. Takto zabalený letný batoh však nie je úplný, ak v ňom chýba záujem a čas nás – dospelých. Možno sme už zabudli, keď sme ako deti donekonečna „trápili“ rodičov: poď sa so mnou hrať! Poď sa so mnou na prechádzku! Poď sa so mnou kúpať! Poďme na výlet! Rozprávaj mi o...! Poďme na bicykle! Pri tom všetkom akoby tým najpodstatnejším nebola samotná aktivita, ale tá neopakovateľná blízkosť dieťaťa a dospelého, ten čas, v ktorom sa tvoria spoločné zážitky, čas, v ktorom sa tvorí detstvo, tvoria sa spomienky. Veď nie nadarmo nosíme so sebou fotoaparát, aby sme zvečnili chvíle, kedy sme zabudli na

každodenné starosti a rozpamätali sa na to, ako vyzerá usmiata tvár... Áno, ide o čas, na ktorý budúcnosť pozrie ako na jeden z kamienkov v mozaike nášho života. A nie je úžasné byť tvorcom dejín? Tvorcom niečoho, na čo si dieťa bude pamätať a spomínať aj po mnohých rokoch, kedy mu už dávno nebude patriť status dieťaťa? Dajme si toto leto taký malý záväzok – staňme sa my, dospelí, tak často ako len to pôjde, iniciátormi a tvorcami „dejín tohto leta“, posnažme sa „nebyť mimo“, keď sa budú písať jeho zážitky a príbehy, budme účastní na pohode, radosti a vytvorme jej veľikánsku kopu, z ktorej si budeme môcť nábrať aj neskôr, keď nás neúprosný čas vráti do sveta školských i pracovných povinností.

Zo zasadnutia OZ

Ďalšie zasadnutie OZ obce Liptovská Štiavnica sa konalo dňa 22.3.2007 v priestoroch budovy Obecného úradu v Liptovskej Štiavnici.

Priebeh OZ bol zoradený do 12 bodov.

Bod 1: Otvorenie a privítanie poslancov OZ a ostatných hostí privítal starosta obce Dušan Lauko. Oboznámil prítomných s programom, program rokovania OZ bol jednomyselne schválený.

Bod 2: Bola schválená volebná a návrhová komisia.

Bod 3: Za overovateľov zápisnice boli určení: Ing. Ivan Podhorec a Anton Slanicay. Za zapisovateľku Kačaljaková Miroslava.

Bod 4: Kontrolu uznesenia vykonala Ing. Elena Debnárová, hlavná kontrolórka obce

Bod 5: V tomto bode starosta obce odovzdal slovo ekonómke obce Miroslave Kačaljakovej, ktorá predložila návrh úpravy rozpočtu obce k 31.3.2007

Bod 6: V tomto bode starosta obce informoval poslancov OZ o potrebe prípravy Programu hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce ďalej len „PHSR“ – strednodobý plánovací dokument na obdobie 10 – 15 rokov, na základe ktorého sa vykonáva podpora regionálneho rozvoja obce. PHSR obce vyjadruje záujmy občanov, vytvára priestor na riešenie ekonomických, sociálnych, kultúrnych a spoločenských problémov komunity obce. Viazé sa na podávanie projektov na financovanie zo štrukturálnych fondov z EÚ, kde je jednou z povinných príloh. Predbežná cena za vy-

pracovanie závisí od veľkosti obce. Pre našu obec by sa čiastka mala pohybovať cca 30 000,- Sk. Poslanci predmetnú problematiku zobrali na vedomie a zároveň odsúhlasili vypracovanie PHSR.

Bod 7: Starosta obce informoval poslancov OZ o veľmi dobrej práci správcu cintorína Štefana Strelku, ktorý sa ponúkol že náter strechy domu smútku vykoná spolu so svojím synom, prácu vykoná odborne a bude si za ňu zodpovedať. Poslanci OZ odporučili starostovi obce, aby pripravil písomnú dohodu so správcou cintorína, ktorá bude schválená na najbližšom zasadnutí OZ.

Bod 8: V tomto bode sa OZ zaoberalo problematikou založenia kompostoviska v obci, čo vyplýva obci zo zákona. Starosta obce

Pokračovanie - s. 2

Zo zasadnutia obecného zastupiteľstva

Pokračovanie zo s. 1

navrhol združiť prostriedky obcí Liptovská Štiavnica, Štiavnička a Ludrová a vytvoriť spoločné kompostovisko. Dnes môže povedať, že došlo k ústnej dohode s predsedom PD Ludrová a zelený odpad (bez konárov, igelitov a plechových obalov) je možné uložiť v priestoroch družstevného hnojiska v k. ú. Liptovská Štiavnica.

Bod 9: V tomto bode dostala slovo hlavná kontrolórka, ktorá predložila záznam o výsledku finančných kontrol za obdobie 1 až 12/2006.

Bod 10: Rôzne

- poslanci OZ vyradili šlahací stroj (robot) z dôvodu opotrebovania,

- schválili nákup nového robota pre školskú jedáleň cca 120 000,- Sk,

- prerokovali žiadosť pána Dírera a pani Meškovej týkajúcu sa vykážania susedného pozemku,
- prerokovali žiadosť Františka Ragana na výstavbu rodinného domu,

- prerokovali prenájom pohostinstva na miestnom ihrisku Miroslavom Pavlíkom,

- združenie finančných prostriedkov s PSML Liptovská Štiavnica na nákup nového multifunkčného kopírovacieho stroja. Starý kopírovací stroj bude slúžiť pre potreby ZŠ,

- bol daný súhlas na zhotovenie obmedzujúcej rampy a kúpu dvoch dopravných značiek pre zamedzenie prejazdu nákladných automobilov poza rodinný dom súp. č. 316 – Vajda Štefan,
- odsúhlasili výsadbu v lokalite Vrchhora,

- starosta obce požiadal poslancov OZ o zhotovenie nového dreveného kríža na Vrchhore – poslanci OZ prerokujú problematiku na najbližšom zasadnutí OZ,

- pokračuje sa v oplotení miestneho cintorína,

- porucha na hlavnom ka-

- nalizačnom potrubí pri súp. č. 227 – Capík Pavol, obec za opravu zaplatila 22 000,- Sk,
- slabý signál ORANGE, pracuje sa na posilnení signálu – pripravuje sa výstavba stožiaru,
- požiadavka na prestavbu priestorov obecného úradu – potreba nových priestorov na zasaďačku. Bude sa to riešiť premiestnením miestnej knižnice do budovy ZŠ,

Bod 11: Návrh na uznesenie predniesol predseda návrhovej komisie Luboš Zarevúcky. Toto bolo jednomyselne schválené.

Bod 12: Starosta poďakoval prítomným za účasť a ukončil zasadnutie OZ.

17.5.2007 sa podľa plánu zasadnutí OZ konalo ďalšie zasadnutie, na ktorom sa zúčastnilo 6 poslancov OZ, ospravedlnený Luboš Zarevúcky

K bodu 1: Zasadanie obecného zastupiteľstva otvoril a viedol starosta obce, ktorý privítal prítomných a oboznámil ich s programom. Program bol jednomyselne schválený.

K bodu 2: Hore uvedená návrhová a volebná komisia bola jednomyselne schválená.

K bodu 3: Za overovateľov zápisnice starosta obce určil Ota Ondrejku a RNDr. Dušana Dírera, za zapisovateľku Miroslavu Kačaljakovú.

K bodu 4: Kontrolu uznesenia vykonala hlavná kontrolórka Ing. Elena Debnárová a konštatovala, že uznesenia boli splnené.

K bodu 5: V tomto bode starosta obce privítal správcu farnosti Ludrová a filiálky obce Lipt. Štiavnica vdp. Jozefa Barillu, s ktorým poslanci OZ budú rokovať o oplotení miestneho kostola, pozemok je majetkom cirkvi. Oplotenie zamedzí prístup na miestne futbalové ihrisko, úplne ho uzatvorí, znemožní príchod sanitky, požiarneho auta, zásobovania.

Poslanci OZ požiadali miestneho kňaza, buď:

1. obec zakúpi od cirkvi nevyhnutnú časť na vybudovanie prístupovej komunikácie na ihrisko,
2. obec zoberie pozemok do prenájmu,
3. obec vybuduje za prístupovú komunikáciu oplotenie tohto pozemku,
4. obec vybuduje parkovú zónu okolo kostola.

Jozef Barilla – stanovisko cirkvi je pozemok oplotiť, v žiadnom prípade nepredať, ani prenajať, už vôbec nie park v okolí kostola.

Poslanci OZ preto navrhli poslať otvorený list otcovi biskupovi o prehodnotenie stanoviska k oploteniu miestneho kostola.

K bodu 6: V tomto bode Obecné zastupiteľstvo obce Liptovská Štiavnica prerokovalo a zobralo na vedomie zvýšenie priemernej mzdy pracovníka v národnom hospodárstve z roku 2006 vo výške 18 761 Sk, čím došlo k úprave platu starostu obce, ostatné podmienky ostali nezmenené.

OZ obce Liptovská Štiavnica prerokovalo plat hlavného kontrolóra v zmysle § 18c ods. 1 písm. b/ zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších zmien a doplnkov a v súlade s dohodnutým druhom pracovnej činnosti určilo plat pri úväzku 0,14 a v zmysle § 8c ods. 5 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších zmien a doplnkov určilo odmenu 30 % z mesačného platu pri úväzku 0,14.

K bodu 7.: V tomto bode starosta obce informoval poslancov OZ o potrebe zhotovenia pohľadnice obce. Poslanci si prezreli predložené pohľadnice okolitých obcí, ich predstava je letecký pohľad na obec a v tom vloženie dominanty obce – kostol, kaštieľ, drevenice, príroda. Dať vypracovať ponuky, predložiť na posúdenie poslancom OZ.

K bodu 8: Starosta obce Dušan Lauko odovzdal slovo hlavnej

kontrolórke Ing. Elene Debnárovej, ktorá predložila návrh záverečného účtu obce Liptovská Štiavnica za rok 2006. Poslanci si preštudovali návrh záverečného účtu. Uznesenie bolo schválené bez výhrad.

K bodu 9: Hlavná kontrolórka Ing. Elena Debnárová, predložila stanovisko k záverečnému účtu obce Liptovská Štiavnica za rok 2006. ktoré poslanci OZ zobrali na vedomie.

K bodu 10: Starosta obce v bode rôzne:

- privítal predsedu PD Ludrová Ing. Miroslava Štefčeka, ktorý predložil poslancom OZ ďalšie smerovanie družstva,

- privítal riaditeľku ZŠ Máriu Grafovú, ktorá informovala poslancov OZ o pripravovaných akciách ZŠ - Deň rodiny, MDD. Predložila úpravu návrhu rozvrhu hodín od budúceho školského roku tak, aby sa jednotlivé ročníky vyučovali čo najviac samostatne, čo presiahne rozpočet školy o cca 20 tis. Sk. Uznesenie bolo jednomyselne schválené.

- 7. ročník výstup na Slatín, 23. júna 2007, PZ Salatín dozor, guláš varí Branislav Muriň v záhrade miestneho pohostinstva, suroviny zakúpi OcÚ – Oto Ondrejka, ZŠ pomôže s varením. Starosta obce predložil návrh, aby na túto akciu bola odsúhlasená čiastka 2 000 Sk z rozpočtu obce. Uznesenie bolo jednomyselne schválené.

- Žiadosť firmy B&D Investments, s. r. o. v zastúpení JUDr. Jánom Belkom na vydanie súhlasného stanoviska k predloženej štúdii Chatová oblasť II. Etapa, variant bez výstavby chat nad prameňom a následným súhlasným stanoviskom k vydaniu územného a stavebného rozhodnutia. Poslanci si prezreli pripravenú štúdiu. Uznesenie bolo jednomyselne schválené.

- Vývoz TKO – potreba porozmýšľať o paušálnom poplatku za TKO z dôvodu, že hoci má-

Pokračovanie - s. 3

Zo zasadnutia obecného zastupiteľstva

Dokončenie - s. 2

me množstevný zber, občania nie sú spokojní, hádky pre vývozy, hoci ich zapisuje pracovník obce. Tu by som ako starosta obce chcel pár slovami zareagovať na danú problematiku. V minulosti naša obec vyberala tzv. paušálny poplatok t.j. 280,- Sk/osoba/rok pričom sa z obce vyviezlo viac ako 4000 kuka nádob ročne. Väčšina občanov však tvrdila, že tento systém nie je sociálne spravodlivý, preto nakoniec OZ rozhodlo o tzv. množstevnom zbere, a tu začína problém. Namiesto 4000 kuka nádob vyvezieme 2000 kuka nádob ročne, a preto sa pýtam, kde je ostatný odpad. Chcem veriť, že je z časti separovaný – sklo, plasty, ale ostatný mnohokrát končí na verejných priestranstvách, na okrajoch ciest, poprípade v našej prírode, na ktorú sme takí pyšní. Vážení spoluobčania, skúsme sa zamyslieť prečo je naša obec znečistená toľkým odpadom, keď všetci o sebe tvrdíme, že sme predstavitelia kultúrnej obce. Chcem Vás poprosiť, aby sme bez rozdielu veku začali prebáť nielen svoje myslenie, ale aj myslenie našich detí a robili, čo najväčšiu osvetu ohľadom čistoty obce. Nebojme sa upozorniť priateľa, suseda, či známeho ako to bude vyzerať, keď každý kto pôjde okolo verejného priestranstva odhodí krabičku z cigariet, alebo obal z cukríkov. Drvivá väčšina našich občanov býva v krásnych priestoroch domov a bytov, neustále si ich zveľaduje, nuž porozmýšľajme či by nestálo o uváženie zamyslieť sa nad skráslením našich verejných priestranstiev a to tým, že odpad umiestnime tam kde patrí t. z. do kuka nádoby. Do našej obce postupne bude prichádzať čoraz viac turistov a návštevníkov, ktorí chýr či už dobrý alebo zlý odovzdajú ďalším. Tieto moje slová neberte ako zúfalý výkrik starostu, ale skôr ako prosbu o spoluprácu pri skráslení našej obce.

- Od 1.5. do 31.8.2007 Ivan Ondrejka bude 4 hodiny pracovať ako údržbár ZŠ a 4 hodiny ako pracovník obce na údržbe verejnej zelene,

- uchádzači o zamestnanie pracujúci v obci na verejnoprospešných prácach ukončia svoju prácu k 31.8.2007,

- 19.5.2007 sadenie májov v obci, prvýkrát miestny SSZ,

- Kľučiny - začína sa s výstavbou komunikácie, osádzanie obrubníkov,

- potreba oplotenia pozemku záhrady ZŠ a pozemku Ing. arch. Veghovej, oplotenie sa urobí za pomoci pracovníkov VPP,

- žiadosť o schválenie otváracích hodín „Krčma pod lipou“, nový nájomca Branislav Muriň, bytom Liptovská Štiavnica 223 nasledovne:

Pondelok – štvrtok 14:00 h. - 22:00 h.

Piatok 14:00 h. - 23:00 h.

Sobota 11:00 h. - 23:00 h.

Nedeľa 11:00 h. - 22:00 h.

Uznesenie bolo jednomyselne schválené.

- Žiadosť PSML Lipt. Štiavnica zastúpené Ing. Vladimírom Tholtom na rekonštrukciu strechy budovy požiarnej zbrojnice s následným vybudovaním podkrovia a kancelárie. Poslanci OZ a hlavný kontrolór obce navrhli starostovi obce, aby do najbližšieho zastupiteľstva zistil právne možnosti investície cudzieho subjektu do majetku obce.

- Žiadosť Detského domova v Ružomberku o finančnú podporu. Žiadosť bola zamietnutá,

- žiadosť Ing. Františka Belku, bytom Liptovská Štiavnica 238 na výstavbu rodinného domu na parc. CKN č. 110/5 v k. ú. Liptovská Štiavnica Uznesenie bolo jednomyselne schválené.

- Žiadosť JUDr. Jána Belku, bytom Liptovská Štiavnica 238 na výstavbu rodinného domu na parc. CKN č. 110/4 v k. ú. Liptovská Štiavnica Uznesenie bolo jednomyselne schválené.

- Starosta obce požiadal poslancov OZ o zakúpenie kosačky na vysokú trávu. Uznesenie bolo jednomyselne zamietnuté.

- Starosta obce požiadal poslancov OZ o zakúpenie parc. KN č. 655 o výmere 895 m² v cene 200 Sk/m² pod cintorínom, na ktorej by obec vybudovala parkovisko slúžiace pre miestny cintorín. Uznesenie bolo jednomyselne zamietnuté.

K bodu 11: Návrh na uznesenie predniesol predseda návrhovej komisie Ing. Pavol Hlaváč. Uznesenie bolo jednomyselne schválené.

K bodu 12: Starosta obce poďakoval prítomným za účasť a zasadanie OZ ukončil. ■

Vážení občania,

žatva a zber objemových krmovín patrí medzi dôležité obdobia pre poľnohospodárov, ale aj pre celé naše hospodárstvo. Počas zberu a uskladňovania úrody často dochádza ku vzniku požiaru. Medzi najčastejšie príčiny vzniku týchto požiarov patria hry detí, technické poruchy, fajčenie, chybná elektrická inštalácia, zle vykonávaná strážna služba vrátane nezabezpečenia objektov proti vniknutiu nepovolovaných osôb.

Občanovi môže byť v zmysle zákona o ochrane pred požiarimi za nedodržanie predpisov uložená pokuta do výšky 10000,-SK. Každý občan má povinnosť dbať na zvýšenú opatrnosť pri skladovaní a používaní horľavých látok, dbať na zvýšenú opatrnosť pri zaobchádzaní s ohňom v čase sucha, deťom neumožniť prístup k zápalkám a zapaľovačom, ako aj ostatným zdrojom možnosti založenia požiaru.

Úlohou každého občana našej spoločnosti musí byť ochrana úrody. K tomu musia prispieť nielen poľnohospodári, ale aj my všetci. Lahostajnosť a spoliehanie sa na náhody môže zapríčiniť veľké nenahraditeľné škody.

Vážení občania,

letné obdobie sa vyznačuje okrem zvýšených teplôt tiež zvýšenou činnosťou poľnohospodárov pri žatve, mlatbe a všeobecne zberom úrody.

Zber úrody je spojený so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiarov, najmä však :

- z neopatrnosti pri fajčení a pri nesprávnej manipulácii s otvoreným ohňom, horľavými kvapalinami a pod.,

od poškodenej žatevnej techniky a trenia slamy natočenej na rotujúcich častiach zbernej techniky,

od závad na elektrickej inštalácii strojných zariadení,

- mnohé požiare spôsobujú tiež deti bez dozoru pri hrách so zápalkami a mnoho ďalších príčin poznačených ľudským faktorom, najmä lahostajnosťou a neopatrnosťou.

Vážení občania,

v súvislosti ochranou úrody a so zberom krmovín je potrebná zvýšená opatrnosť. Dodržiavajte protipožiarne opatrenia,

Pokračovanie - s. 5

Z diania ZO SZZ v Liptovskej Štiavnici

Mariana Domiterová

Od začiatku roka sme mali jednu výročnú a tri členskú schôdzu, odhlásili sa nám traja členovia a prihlásil sa jeden záujemca.

Máje

Dňa 19.5.2007 o 10.00 hodine pred Kultúrnym domom sme sa pobrali za pochodu, spevu a rytmu hudby (hrali Milanovci) pred dom pani Emky Kačalkovej kde sme vyzdvihli tradičnú šablú nádherne ozdobenú. V každom dome sme popriali v mene našej organizácie ZO SZZ veľa zdravia, šťastia a pohody do budúcich májov a zároveň sme všetkých pozývali na májovú zábavu. Prestávku sme si dali v dome našej členky p.D. Svieženej kde nás čakali chlebíčky a káva. Pokračovali sme ďalej až na novú ulicu, kde sme pri našej členke p. H. Ondrejčkovej mali druhú prestávku. Tu nás čakali výborné šišky, ktoré upiekla ďalšia naša členka

p. E. Tkáčiková. Spokojný s občerstvením boli aj muzikanti. Po oddýchnutí sme sa pobrali smerom na družstvo, na Kľučiny, popri bytovkách a skončili sme pred Kultúrnym domom okolo piatej, kde nás čakal výborný guláš, ktorý nám navaril náš člen p. D. Lauko. O 20.00 hodine sa začala záhradkárka zábava.

Sadenie májov je tradícia, ktorá prináša medzi obyvateľov našej obce trošku vzrušenia a dobrej nálady. Aspoň ja som to tak každý rok vnímala. Tešila som sa na ten deň a neuvažovala som nad tým kto tie máje sadí, len keď sú.

Keď sme tento rok počuli, že máje nebudú, lebo ich nemá kto sadieť, bolo nám to ľúto. Je to veľká škoda aby zanikla tákáto tradícia v našej obci. Preto sme v našom zväze záhradkárov začali uvažovať či by sme to nezvládli aj my. Netušili sme koľko toto naše rozhodnutie prinesie kritiky a posmeškov „Ženy a

deti idú sadiť máje?“ To nie je pravda, veď v našom zväze záhradkárov máme tiež aj chlapcov, ktorí nie sú o nič horší ako tí ktorí sadili doteraz!

A deti? To nie sú deti je to mládež, ktorá má chuť niečomu sa priučiť. Môžem povedať, že to zvládli na jednotku, boli slušní, vtipní a veselí i keď na konci trochu unavení. Ale pozor! Nie z alkoholu ako to bolo o nich povedané. Z týchto dievčat a chlapcov sa neopil do samého konca ani jeden. Že sa na zábave zabávali podľa svojich predstáv? Veď mali na to právo zaslúžili si to!

A preto chcem do budúcnosti apelovať na ten vyšší vek aby si uvedomili, že na zábavy vždy chodili rôzne generácie, a treba jeden druhého rešpektovať.

To neznamená, že keď ja mám viac rokov, musí byť všetko podľa mňa!

Aj keď sa našlo len veľmi málo ľudí, ktorí nám boli ochotní poradiť ako na to myslím si,

že sa nám máje vydarili. Ľuďom sa to páčilo a pochválili nás.

Na záver sa chcem prihovoriť našej mládeži aby sa dobre obzerali okolo seba, aby rozoznávali čo je dobré a čo zlé a aby si do života vybrali len to dobré. „Zostaňte vždy takí zodpovední ako ste boli na tohoročných májoch.“

Náš zväz záhradkárov Vám vyslovuje veľké ĎAKUJEM. (Ak budeme mať možnosť ešte niečo zorganizovať radi Vás pozveme.)

Zároveň ĎAKUJEME aj všetkým členom i nečlenom, ktorí nám poradili a pomohli máje zorganizovať ■

Návšteva Bruselu

Dušan Lauko

Dňa 12. – 14. júna 2007 som sa ako poslanec VÚC Žilina zúčastnil pracovnej cesty poslancov regionálnych zastupiteľstiev a primátorov krajských miest v Bruseli. Pracovnú cestu zorganizovala delegácia európskej komisie spolupráci s Domom slovenských regiónov a jednotlivých zastúpení v Dome slovenských regiónov v Bruseli. Cieľom pracovnej cesty je priblížiť voleným zástupcom alebo zástupcom samospráv činnosť európskych komisií a umožniť im návštevu jednotlivých inštitúcií. Po prilete do Bruselu nám bol predstavený Dom slovenských regiónov a jeho aktivity v rámci Európskej únie v prospech Slovenskej republiky. Pre zaujímavosť chcem podotknúť, že Dom slovenských regiónov bol založený v máji 2005 ako spoločné a stále zastúpenie 8 samosprávnych krajov Slovenska v Bruseli. Iniciátorom tohto jedinečného projek-

tu bol Košický samosprávny kraj. Dnes už má zastúpenie v Dome slovenských regiónov každý jeden VÚC. Hlavnými cieľmi Domu slovenských regiónov sú presadzovať záujmy regiónov Slovenska, zvyšovanie informovanosti regiónov o politikách EÚ v regiónoch a ich zapojenie do programov EÚ, zlepšenie komunikácie medzi EÚ inštitúciami a regiónmi, zviditeľnenie regiónov Slovenska v EÚ.

Počas návštevy došlo k výmene skúseností medzi našim regionálnym zastúpením a zastúpením španielskeho regiónu Valencia. Účastníci pracovnej cesty okrem iného rokovali za okrúhlym stolom s pracovníkmi EÚ, ktorí zastupujú našu republiku v Bruseli. Na ďalší deň mali účastníci pracovnej cesty možnosť spoznať priestory Európskeho parlamentu. Po prehliadke parlamentu nasledovalo stretnutie s europoslancami Európskeho parlamentu za Slo-

venskú republiku. Ďalej mali možnosť účastníci vidieť prehliadku výstavy „súčasná umenie Slovenska“ kde jednotlivé regióny prostredníctvom svojich umelcov vystavovali umelecké diela. Zlatým klincom programu bolo stretnutie zúčastnených s eurokomisárom Jánom Figelom, ktorý prítomných podrobne informoval o chode EÚ a na záver pracovnej cesty pripravil pre zúčastnených slávnostnú recepciu a obed. Mnohí sa pýtate, aký má zmysel vycestovať do Bruselu? Moja odpoveď je, že radšej raz vidieť ako stokrát počuť. Moje skúsenosti, ktoré som získal z tejto cesty sa budem snažiť prostredníctvom regionálneho ZMOS-u odovzdať aj mojim kolegom starostom a týmto spôsobom rozšíriť okruh osôb, ktoré budú vedieť o EÚ niečo viac. Celá táto pracovná cesta bola financovaná z prostriedkov EÚ a počas nej som čerpal riadnu dovolenku.

Pokračovanie - s.5

Dokončenie - s. 4

Na fotografii v budove parlamentu EÚ: zľava po-

slanec za okres Liptovský žomberok - starosta našej obce Dušan Lauko. ■
 Mikuláš Ján Kuska a poslanec VÚC za okres Ru-

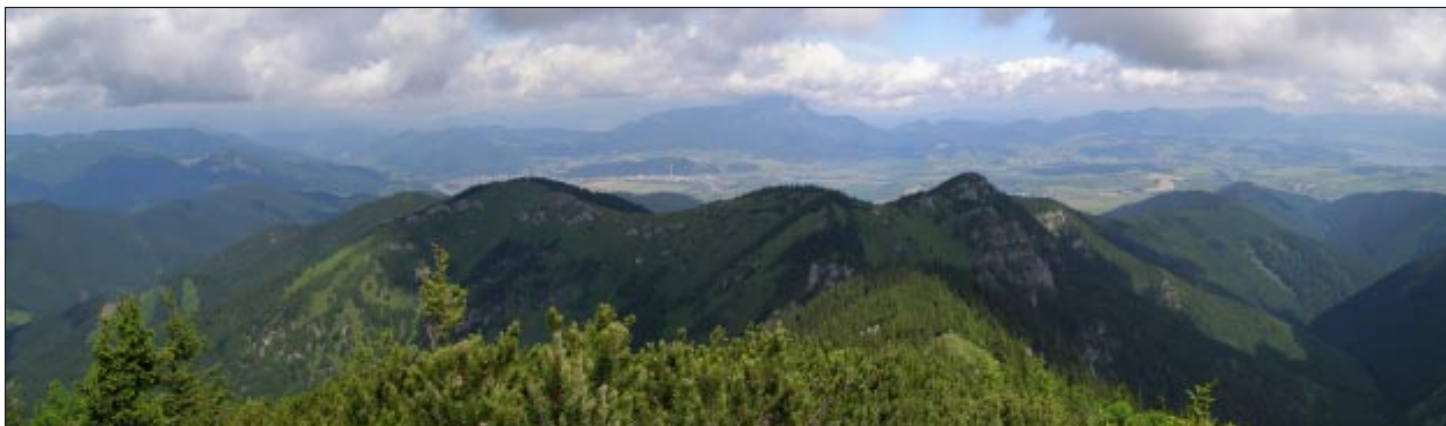

Dokončenie - s. 3

aby ste nedali príčinu pre vznik požiaru. Nefajčite pri kosení, žatve, zväžaní a skladovaní obilia, nemanipulujte s otvoreným ohňom. Nedovoľte deťom hry v blízkosti stohov obilia či slamy a prísne zakročte pri zistení zápaliek u detí. Dbajte na trvalé sledovanie neprimeraného zahrievania najmä skladovaného sena, aby vplyvom jeho biologickej teploty nedošlo ku samovznieteniu sena. Ak zistíte takýto stav, treba seno ihneď rozhádzať a na voľnom priestranstve dosušiť.

Ak by predsa len vznikol požiar, snažte sa ho v zárodku uhasiť. Ak to nie je vo Vašich silách, okamžite privolajte hasičskú jednotku. ■

Žilinčania na Salatíne

Jozef a Dušan Durníkovci

Zhruba pred tromi mesiacmi sme pri osobnom stretnutí s pani M. Grafovou, hovorili o pripravovaných akciách školy i obce. V ušiach nám zarezovali slová o výstupe na Salatín.

Veď aj my sme slušní turisti, ktorí majú v nohách stovky kilometrov po horách. A tak slovo dalo slovo a my sme prišli.

Fajn – od prvej chvíle sme sa v Liptovskej Štiavnici cítili ako doma. Ľudia milí a príjemní. Ochoťta vychádzať

v ústrety, odvoz Tatrovkou a sanitkou - to nemalo chybu. Počasie, napriek rannému mrholeniu, ako na objednávku. A tak dobre pripravení, pod vedením miestnych poľovníkov a starostu sme sa spoločne vybrali pokoriť 1630m nad morom sa týčiaci Salatín. Podarilo sa, a on

sa nám za to odmenil krásnym kruhovým výhľadom na panorámu blízkych i vzdialených pohorí. Po náročnom výstupe a zostupe sme sa dočkali dobre vychladeného pívka, či kofoly a na super guláši sme si všetci dobre pochutili. Ďakujeme, bol skvelý... Prežili sme krásny deň

medzi dobrými ľuďmi a to sme ešte netušili, že večer bude svätotajánska vatra, pri ktorej sme si z plných pľúc zaspievali za doprovodu šikovných muzikantov.

Milí Štiavničania, ďakujeme vám a veríme, že sa o rok znovu stretne. ■

Apríl

Zuzana Straková

Čo Vás prvé napadne, keď počujete slovo apríl? Nieкто povie, to je predsa druhý jar-ný mesiac. Pre druhého je apríl bláznivý mesiac, v ktorom si počasie robí čo chce. Som však presvedčená o tom, že sa nájdú aj ľudia, ktorí si spomenú, že apríl je vyhlásený za mesiac lesov a na 22. apríl pripadá Deň Zeme.

Štiavnickí školáci by o tom určite vedeli rozprávať. Všetky tieto atribúty apríla si aktívne pripomenuli nielen 23., keď sa podieľali na čistení Mlynskej, ale hlavne 31. apríla. V tento deň sa totiž konala akcia pod názvom „Čisté doliny“.

Všetci žiaci sa ráno zhromaždili pred školou. Predtým ako po nich prišli lesníci, prváci ich ešte pozvali do svojej triedy, aby im odprezentovali svoju týždennú prácu – prvý, spoločne vytvorený projekt, ktorý nazvali **Apríl – mesiac lesov**.

Prezentáciu začali krátkou scénkou o tom, čo je les a potom sa spustila lavína dôležitých a zároveň poučných informácií a faktov. Musím povedať, že s odborným textom sa celkom dobre skamarátili.

V prvej časti svojho pro-

jektu rozprávali o troch typoch lesov, o ploche, ktorú lesy pokrývajú na Slovensku, aké rôzne stromy v lese rastú, aké majú plody, a tiež aké sú jednotlivé časti stromu. Mnohých zaujala časť prezentácie, kde sa rozprávalo o letokruhoch, ktoré určujú nielen vek stromov, ale dávajú nám veľa informácií o živote stromu. Celý projekt bol doplnený aj obrazovým materiálom a nechýbala ani názorná ukážka letokruhov.

Druhá časť bola zameraná na zvieratká žijúce v lese, na rastlinky, lesné plody a huby.

Tretia časť mala názov *Ako sa v lese nestratiť*. Kto pozorne počúval, dostal hneď niekoľko cenných rád o tom, ako sa v lese môže orientovať podľa letokruhov a machu.

V štvrtej časti boli najprv priblížené dôležité funkcie lesa, a potom negatívne vplyvy človeka, ktorými ľudia lesy poškodzujú a ničia.

Prácu lesníkov, ochranárov prírody a dobrovoľníkov žiaci priblížili v piatej časti.

V závere zdôraznili, že lesy si zasluhujú ochranu a našu

všestrannú starostlivosť, a vymenovali hneď niekoľko spôsobov, ako lesom môžeme pomôcť „MY“ - ľudia.

Po prezentácii sa všetci žiaci rozdelili na dve skupiny a akcia 'Čisté doliny' sa začala. Lesníci vyviezli žiakov do dvoch dolín a cestou späť zbierali všetko to, čo tam ľudia 'asi zabudli', ale do prírody to určite nepatrí. Tretiaci a štvrtáci vyčistili a zbavili od odpadkov Zemiansku dolinu a prváci s druhákmi zase Komornicku dolinu. Počasie bolo krásne, vzduch čistý a deti sa popri práci kochali krásami a zvukmi prírody. Pozorovali stromy, kvietky, započúvali sa do reči žblnkajúceho potôčka, snažili sa odhaliť čo si šepkajú listy, počuli aj zvuk ďatľa a pod. Počas výpravy si zopakovali, čo sa v škole na hodinách prvouky a prírodovedy naučili, a tí zvedavší sa dozvedeli aj niečo nové, pretože lesníci im odpovedali na všetky otázky.

Pri Snežnej jame ich čakalo občerstvenie, o ktoré sa postarali lesníci. Za odmenu, že pomohli prírode, si mohli vyskúšať, akú majú mušku. Žiaci súťažili v strieľaní na terč zo vzduchovky.

Čas utekal veľmi rýchlo a my sme sa museli vydať na cestu späť do školy. Posledné slovo mal pán Omasta, ktorý sa deťom za ich usilovnosť poďakoval slovom i sladkou odmenou. Deti si vyskúšali koľko námahy stojí za tým, aby príroda bola čistá, a tiež počuli nielen o funkciách lesa, ale hlavne o dôsledkoch nepriaznivej ľudskej činnosti.

A čo všetci ostatní? Možno to bude tvrdé, ale v dnešnej dobe sa nájdú ľudia, ktorí dokážu v priebehu niekoľkých minút či hodín zničiť to, čo v lese rástlo niekoľko desaťročí. Na záver im chcem už len pripomenúť, aby si uvedomili svoju závislosť na cenných daroch, ktoré sú nám prostredníctvom Zeme poskytované. A keď už nie častejšie, tak aspoň raz do roka – na Deň Zeme, by si mali čoraz hlbšie uvedomovať, že zemské zdroje nie sú nevyčerpatelné a rovnováha všetkého živého na tejto planéte je vzácna, obdivuhodná, no veľmi krehká a mali by podľať Prírode svoju pomocnú ruku. Stačilo by dodržiavať určité zásady kultúrneho správania sa v prírode.

Ľudia, stačí tak málo...

Mária Grafová

22. apríl je od roku 1970 venovaný našej zatiaľ ešte modrej planéte Zem. Rozhodli tak múdre hlavy, ktoré si uvedomujú, že s našou matičkou to ide dolu vodou a ak včas nespustíme mechanizmy na jej záchranu, naši potomkovia budú mať veľké problémy s prežitím. Myslím, že tento fakt by už dnes mal byť dostatočne v povedomí väčšiny obyvateľov Zeme, teda prinajmenšom tých, ktorí majú aspoň základné vzdelanie. Napriek tomu sa ešte stále často stretávame s prejavmi barbarstva voči nášmu životnému prostrediu. Následky jedného takehoto prejavu bezohľadnosti voči prírode sa vo štvrtok 19.4. 2007 pokúsili odstrániť žiaci z našej vidieckej školičky, ktorí sa dohodli so žiakmi z veľkej mestskej školy na Bystrickej ceste

v Ružomberku a spoločnými silami vyčistili okolie cesty, ktorá spája okresné mesto Ružomberok s blízkymi dedinami Štiavnickou, Liptovskou Štiavnicou a Ludrovou. Cesta je známa aj tým že približne v jej polovici sa nachádza vzácna historická pamiatka kostolík Všetkých svätých z druhej polovice 13.storočia, ktorý je v letnej sezóne navštevovaný aj zahraničnými turistami.

Vybírali sme poriadnu kopu odpadkov, ktoré tu zanechali „tiež obyvatelia Zeme“, prevážajúci sa na svojich štvorkolesových tátošoch, vyhadzujú všetko nepotrebné od papierových vreckoviek, konzerv, fliaš rôzneho druhu, igelitových tašiek plných domového odpadu, cez záchodové misy až po zvyšky zo zabíjačiek. Prípadomínajú mi psov, ktorí si

musia značkovať svoje teritórium.

Je smutné, že v 21. storočí sa nájdú takí primitívni ľudia, ktorí za najlepšie miesto pre odpadky zo svojej domácnosti považujú prírodu a je jedno, či je to okolie ciest alebo voľná príroda, ktorá aj bez takýchto „príkras“ trpí znečistením, ktoré jej spôsobuje človek.

Dnes má predsa každý panelák, či rodinný dom svoje nádoby určené na tento účel. Alebo to tak nie je a niekomu je ľúto investovať mesačne 40,- možno 50,- Sk za odvoz SVOJHO odpadu? Ak áno nehladajte riešenie vyhadzovaním, pálením ani odhadzovaním svojho „trusu“ do susedovho kontajnera, či prírody. Ušetriť môžete inak, napríklad triedením

domového odpadu. Papier a šrot do zberu, ktorý naša škola organizuje minimálne dvakrát v roku, plasty a sklo do špeciálnych nádob, ktoré sa nachádzajú aj v našej dedine, záhradkári majú určite skúsenosti s kompostom a zvyšok do VÁŠHO kontajnera. Zdá sa vám tento článok neaktuálny? Len sa prejdite po dedine so sklonenou hlavou a nebudete sa stačiť čudovať čo všetko sa nachádza na okraji cesty, v potôčiku, pred a za panelákmi, pred krčmou...

Ľudia, stačí tak málo – NEMÝLIŤ SI PRÍRODU S KONTAJNEROM NA ODPADKY! ■

Podme spolu, podporíme našu školu

Sedem mesiacov trval projekt Komunitnej nadácie Liptov (KNL) a Citybank Slovakia a.s. Pre školy, ktoré sa ho zúčastnili, bol zaujímavý najmä vďaka motivačným grantom, ktoré boli každý mesiac rozdelené medzi päťicu najúspešnejších škôl, teda škôl, ktorým sa podarilo v priebehu mesiaca vložiť najviac peňažných prostriedkov na konto svojho nadačného fondu. Dvadsať škôl zo štyridsiatich v Liptove sa do projektu zapojilo a my sme medzi nimi nemohli chýbať. A oplátilo sa. Počas trvania projektu sme si na vlastný účet uložili vyše 61500,- Sk, ktoré sme získali sčasti vlastnými aktivitami a sčasti od sponzorov. Vďaka tomu sme sa umiestnili na peknom druhom mieste za ZŠ Hubovou a v Galérii P.M.Bohúňa v L.Mikuláši sme si boli prevziať symbolický šek s nakumulovanou odmenou 42000 Sk.

Mária Grafová

Medzinárodný deň detí

Janka Džuková

1. jún je deň, ktorý majú rady všetky deti od škôlkárov až po „nástročných“. Medzinárodný deň detí. Tie šťastnejšie dostanú milé darčeky a sladkosti, tie menej šťastné z rôznych kútov sveta sú vďačné aj za to, že deň prežili.

My máme šťastné deti a tento ich deň sme oslávili príjemne. Aby bolo veselšie, bola to veľká oslava detí z našej základnej školy, materskej školy a školy z Ludrovej. V rámci hesla „v zdravom tele zdravý duch“ sme sa pešo vybrali do Štiav-

ničky. Cesta ubehla rýchlo a v kultúrnom dome nás už čakali malí škôlkári. Onedlho sme už boli kompletní, keď dorazili deti z Ludrovej. Prekvapili nás pekným tanečným vystúpením a pán riaditeľ Peter Kulich nás zas so sprievodom gitary naučil peknú pesničku. Nasledovalo divadelné predstavenie pani Mišurovej Kocúr v čižmách. Deťom sa veľmi páčilo, lebo niektorí z nich sa stali priamymi účastníkmi deja a po predstavení si všetci zatancovali.

Po kultúrnom programe sa začalo súťažiť. Rozdelení do družstiev deti plnili rôzne

súťažné disciplíny až kým sa nedopátrali k vyriešeniu stanovenej úlohy a spokojní si mohli pochutnať na sladkej odmene. A keby len to! Tety kuchárky z materskej školy pripravili výborný guláš a koláčiky. Na čerstvom vzduchu všetkým náramne chutilo. Posilnení obedom si zahrli spoločné hry a futbal. Prekvapením bolo, že každé dieťa si vytiahlo z vreca milú hračku.

Počasie nás nakoniec nemilo prekvapilo dažďom, ale deň to bol naozaj vydarený a deti si ho užili dosyta. ■

Superčitateľ

Janka Džuková

Dávno minuli časy, keď Matej Hrebenda chodil po našej krajine, predával útle knižôčky a kalendáre, aby sa dostali do slovenských domácností. Dnes televízia, video, počítačové hry úspešne vytlačujú knihy z nášho života. Veď kto z nás dospelých má dnes čas siahnuť po dobrej knihe? Asi málokto. Doba je uponáhľaná,

dni majú 'len' dvadsaťštyri hodín a tolko toho treba stihnúť, zariadiť. Kdeže kniha?

Začať treba od najmenších, povedali sme si a oprášili nášho Superčitateľa. Naši žiaci sa raz mesačne stretávajú a prezentujú to, čo prečítali. Nedajú sa zahanbiť ani najmenší prváci, ktorým spočiatku čítali mamky a otcovia. Deti si sami písali obsahy prečítaného a

spestrili ich obrázkami a niektoré ich čitateľské denníky sú malé umelecké dielka. Keďže sami rozprávali to, čo prečítali, rozvíjali si svoje rétorické schopnosti, učili sa prekonávať trému a ostych. Na záver každého stretnutia boli 'poteskomerom' vyhodnotení najlepší čitatelia z každej triedy. Na záver školského roku boli vyhodnotení títo najlepší superčitatelia:

1. ročník: Katarína Hrabušová
2. ročník: Lívia Václaviková
3. ročník: Alexandra Dvorská
4. ročník: Nikola Kačaljaková

Dúfame, že sa nám podarilo v detských dušičkách zasieť semiačko lásky k literatúre a ku knihe. Ľudia nás veľaokrát sklamá, ale dobrá kniha ostáva dobrým priateľom v časoch dobrých aj zlých. ■

SPIŠSKÝ HRAD

Katarína Pastuchová

Najrozsiahlejšie hradné zrúcaniny na Slovensku, dokonca i v celej strednej Európe, rozprestierajúce sa na travertínovej kope a dominujúce širokému okoliu sa stali cieľom koncoročného výletu pre štiavnickú školu v tomto školskom roku.

Spišský hrad tvorí so Spišským Podhradím a Spišskou Kapitulou súvislú historickú a sídelnú jednotku – SPIŠ. Dnešná jedna administratívny názov – Spišské Podhradie – spája tieto tri rôzne osídlenia, každé typické pre svoj druh; rozsiahly stredoveký hrad ako predstaviteľ kráľovskej, teda štátnej moci, v jeho podhradí mesto a na protilahom návrší prepošstvo s kapitulou, ktorá bola centrom cirkevnej moci Spiša. Ich situovanie pod horským priesmykom Branisko, dnes i tunelom, pri trase pras-

tarej cesty nadväzovalo na husté prehistorické osídlenie z mladšieho paleolitu, neolitu, eneolitu a obdobia halštatu. Všetky spomínané historické fakty svedčia o tom, že sme si vybrali miesto nesmierne zaujímavé a história na nás dýchala „zhlboka“.

V posledný májový deň sa pred štiavnickou školou zišla skupinka mladších i starších. Medzi žiakmi našej školy postávali maminky, ockovia, staré mamy i mladší a starší súrodenci. Bolo nás za dva autobusy. Vyrazili sme s miernym oneskorením, pretože niektorí spoluvýletníci nepovažovali za potrebné oznámiť, že s nami necestujú. Napriek úvodnému „pátraniu“ po nezvestných sa ďalšia cesta odvíjala uspokojivo bez nijakých „žalúdočných“ zastavení.

Zhruba o 9:30 nás privítal Spišský hrad svojou monumentálnou krásou. Rezko sme vystúpili až pred vstupnú bránu a tam sa nás ujali usporiadatelia s pripravenou kultúrnou akciou pre detského diváka „PO STOPÁCH MINULOSTI“.

Dospelé osadenstvo muselo vyriešiť dilemu, či pôjde spolu s deťmi plniť pripravené úlohy alebo si v chládku vypije svoju rannú kávu. S pochvalou sa musí uznať, že viac bolo rodičov, ktorí sa rozhodli pre prvú variantu.

A veru neobanovali! Kto prešiel hradný areál spolu so súťažnými družstvami sa ani chvíľu nenudil, mohol strieľať z luku, obsluhovať katapult, vrázať góly hokejkou, báť sa v hladomorni, voziť sa na koni i navštíviť najvyššie miesto hradu – kruhovú vežu. Deti najviac zaujala mučiarenň, viacerí si ju vyskúšali a taktiež vystúpenie

skupiny historického šermu „Pánov Spiša“. Práve táto skupina sa spolupodieľala s vedením Spišského hradu na usporiadaní tejto vydarenej akcie.

Na záver boli jednotlivé súťažné družstvá odmenené sladkosťami a nám sa ušla aj vecná cena v podobe krásnej knihy za najkrajšiu ódu o Spišskom hrade.

Do Liptovskej Štiavnice sme sa vrátili o 17:00, unavení ale plní zážitkov. S odhodlaním, že o rok znova navštívime nejaký pekný kút našej krajiny. ■

Čo všetko deťom k šťastiu treba...

Mária Grafová

Keby sme túto otázku položili našim ratolestiam, určite by spísali siahodlhý zoznam svojich potrieb, ale určite by v tomto zozname nechýbala mama a jej poláskanie, ani otcova náruč a jeho dobré rady. A keby sme sa podobne opýtali mám a otcov, medzi prvými by spomenuli svoje deti.

Mama, tatko a ich menšie či väčšie zlatko, jeden bez druhého to majú ťažké najmä dnes, keď snaha zabezpečiť rodinu často odlúči ich členov na dlhý čas. Aj preto sme sa rozhodli dať im príležitosť stráviť spolu jedno sobotné popoludnie a večer. Spojili sme sviatok matiek, detí a otcov do jedného a nazvali sme ho Deň rodiny. Začali sme športovým popoludním, počas ktorého si 31 rodinných tímov zmeralo sily v desiatich disciplínach. Odvážni a silní oteckovia sa popasovali s hádzaním polena a držaním plných fliaš v upažení. Po súťažiach dobre padol výborný guláš, ktorý navaril samotný starosta a už bol čas presunúť sa do kultúrneho domu. V slávnostnej akadémii ukázali svoju šikovnosť žiaci-kovia našej školy aj pobočky

súkromnej ZUŠ ky, vyhlásili sme anketu Štiavnický ŠKOVY-AK (školská vydarená akcia) a odmenili najúspešnejších súťažiacich. Záver akadémie patrilo prekvapeniu, ktorého sa už nevedeli dočkať najmä deti a ktoré sa podarilo udržať v tajnosti až do poslednej chvíle. Detúrence sa nestačili čudovať, keď v strašnom vlkovi a neposlušných kozliatkach spoznávali svoje maminy. Tie podali úžasný herecký výkon a preplnená sála sa im odmenila dlhotrvajúcim potleskom. Večer pokračoval v rytme tanca pod šírým nebom do skorých ranných hodín.

Čo dodať. Potešilo nás najmä množstvo rodín, ktoré sa na podujatí zúčastnili. Pri srdci nás hriali aj prejavy spokojnosti zúčastnených. Takže snaha a námaha organizátorov nevyšla nazmar. I keď v podstate nešlo o súťaženie medzi rodinami, uvádzam umiestnenie na prvých piatich miestach:

Výsledky športového popoludnia – súťažilo 31 rodín:

1.miesto:	rod. Kubalovcov
2.miesto:	rod. Sviežených
3.miesto:	rod. Pethóvá
4.miesto:	rod. Benčová
5.miesto:	rod. Václavíková

a rodina Králiková-Omastová

Doplnkové súťaže:

Hod polenom (19 súťažiacich):

1.miesto	Sliacky	9, 95 m
2.miesto	Kačaliak	9, 2 m
3.miesto	Mäsiar	8, 65 m

Hod polenom - juniori (7 súťažiacich):

1.miesto	Kačaljak B.	9,20 m
2.miesto	Ondrejka Michal	7,75 m
3.miesto	Ondrejka Mário	7,40 m

Štiavnický silák (9 súťažiacich):

1.miesto	Kubala	6:03 min
2.miesto	Obert	4:30 min
3.miesto	Dírer	3:55 min

Desiata disciplína preverila básnické črevá našich rodiniek. Ich úlohou bolo zložiť ódu na Liptovskú Štiavnicu a veru vzniklo niekoľko pekných

rečňovaniek. O tej víťaznej rozhodli potleskomerom diváci na slávnostnej akadémii. Jej autorami je rodina Čonkocov.

Vítaná óda na Liptovskú Štiavnicu:

Na Liptove obec je ...

...Štiavnica sa volá.

Dnes si tu poriada akciu aj škola. Súťažia tu detičky, mamičky aj babičky.

Súťaží je veru veľa,

vyhrá ten, čo vie toho veľa.

Na ihrisku sa všetkým darí,

čakajú nás krásne dary.

Všetci sa tu čudujú,

ako tie štiavnické rodiny športujú.

Skvelú vec to vymyslela tá Štiavnica milá,

Ešte šťastie, že nám vyšla sobotňajšia chvíľa.

Posledný týždeň

Mária Grafová

Mohlo by sa zdať, že posledný týždeň v škole je určený už len na „poflakovanie“ – známky sú uzavreté, učebnice odovzdané aj rozdané, lavice ošetrené, tak prečो nie. V našej škole však zdieľame iný názor a snažíme sa žiakov zamestnať do poslednej chvíle.

Pondelok a utorok sme venovali učebniciam a školským pomôckam a popritom sme stihli zbierať papier aj šrot a štvrtáci aj rozlúčkovo popoludnie.

V stredu sme žiakov rozdelili do dvoch táborov. Jedna skupinka pomáhala

vypratať kabinet, v ktorom sa nám nekontrolovateľne začala rozmnožovať záhad-

ná huba a počas prázdnin ju bude treba zlikvidovať. Druhá od rána na školskom dvore usilovne stavala papierový hrad a pripravovala ho na Hradnú slávnosť, ktorá bola vlastne prezentáciou výtvarného a sčasti aj tanečného odboru SZUŠ, ktorej pobočka pôsobí na našej škole. Deťuchy pracovali ako včeličky a aj napriek silnému vetru sa im podarilo slušné umelecké dielo, ktoré predstavili zvedavým prizeračom sa. Umelecký zážitok posilnili, vlastnoručne zhotovenými

Pokračovanie - s. 10

Posledný týždeň

Dokončenie - s. 9

dobovými kostýmami a scénkami, medzi ktorými nechýbali šermiarske súboje. A keďže všetko bolo

umelci vytvárali dlhé hodiny, padlo v priebehu niekoľkých minút a zbytky hradu putovali do zberu.

Vo štvrtok sme si ich pre-

zhotovené z odpadových surovín, mohlo nasledovať dobýjanie a rozbíjanie papierového hradu. To čo malí

skúšali zo znalosti **dopravných predpisov pre chodcov** aj cyklistov a preverili sme ich cyklistické zručnosti, veď počas prázdnin sa im to zide ako soľ.

V piatok sa už všetci tešili (alebo netešili) na svoje **koncoročné „výplatné pásky“**. Prv ako ich však dostali do rúk veľmi pekným programom **sa s nami rozlúčili naši štvrtáci**, ktorí od septembra budú drať školské lavice v mestských školách.

Štiavnický ŠKOVYAK

V školskom roku 2006/2007 naša škola usporiadala alebo spoluorganizovala množstvo akcií pre rodičov našich žiakov, ale aj pre štiavnickú verejnosť. Rozhodli sme sa, pripomenúť si ich a s pomocou priamych aj nepriamych účastníkov vybrať najúspešnejšiu z nich. Do ankety o školskú vydarenú akciu sa zapojili žiaci, rodičia, starí rodičia a ďalší príbuzní, či známimi, tí, ktorí sa na nich buď zúčastnili, alebo počuli, že to bolo dobré... Každý účastník ankety bol zahrnutý do zlosovania a cenu si nakoniec odniesol pán Pethő.

Štiavnický ŠKOVYAK - 5 naj

NÁZOV AKCIE	%hlasov
Ponocovanie s knihou	35
Karneval	12
Preteky gazd. koní	11
Posedenie pri jabĺčku	10
Fašiangová zábava	9

A opäť je tu! ... koniec školského roka

Katarína Pastuchová

Obdobie vysvedčení, ale aj koniec školského roka je pre mnohých časom nádejí, nezriedka však i obáv. Pre mňa, a možno aj pre iných, sa stalo témou na zamyslenie nad sebou i nad vzdelávacím systémom, na ktorého vrchole stojí známka.

Vysvedčenia sú mocným nástrojom, ktorý môže zblížovať alebo oddalovať deti a

Program s nimi nacvičila pani Monika Kubalová. Po štvrtáckom programe **sme odmenili najšikovnejších žiakov** za usilovnú prácu a dosiahnuté výsledky ale aj **aktívnych štvrtáckych rodičov**.

Odmenení žiaci:

- 1.ročník **Katarína Hrabušová**
– získala titul Superčitateľa
- 2.ročník **Lívia Vaclavíková**
– Superčitateľ
- 3.ročník **Sandra Dvorská**
– Superčitateľ
- 4.ročník **Paulína Kmeťová**
– za štvorročnú usilovnú prácu a správanie
Šimon Pethő
– za štvorročnú usilovnú prácu a správanie

Odmenení rodičia

– za štvorročnú spoluprácu:

RNDr. Dušan Dírer,
Monika Kubalová,
Danka Janigová,
Zdenka Kmeťová

Odchádzajú do mesta:

I.ZŠ J.Dírer, M.Kubala,
IV.ZŠ P.Alexová,
T.Baďo,
F.Janiga,
N.Kačaljaková,
P.Kmeťová,
M.Ondrejka,
K.Prekopová,
V.ZŠ S.Šindleryová
Cirk.gym. Š.Pethő

rodičov. Dobré vysvedčenie dieťaťa berú rodičia ako svoju výhru a úspech, slabšie vysvedčenie, zase ako prehru, niekedy až hanbu.

Deti, ktoré majú na vysvedčení horšie známky, ako by chceli, sa už týždne pred ich odovzdávaním trápia nad reakciami rodičov. Niektoré volajú na linky dôvery, iné sa obracajú na školského psychológa.

Deti vedia, že rodičom zá-

leží na dobrých známkach a že za zlú známku ich neminie trest. Od výčitiek za to, že boli s kamarátmi dlho vonku namiesto učenia, cez zákaz ísť na diskotéku, až po neblahé telesné tresty.

Strach a obavy trápia najmä mladšie deti, ktoré ešte nemajú vypestované obranné mechanizmy pre záťažovými situáciami. Staršie deti zlé známky znášajú lepšie,

Pokračovanie - s. 13

Premeny

Ladislav Slanicay

Veru za posledných päťdesiat rokov, možno aj niečo viacej doznela Štiavnica podstatných zmien vo všetkých oblastiach. Zmenil sa aj celkový charakter obce, čo spôsobila predovšetkým zmena hospodárenia v poľnohospodárstve, ktoré bolo koncentrované po založení JRD. Z dediny zmizli charakteristické črty, ktoré nieslo so sebou bývalé hospodárenie. Škoda len, že v časoch zakladania JRD v našej dedine bol názor na ekologické potreby obce značne v úzadí a nedával dôraz na tieto potreby, ktoré v tých časoch situácia vyžadovala. Mám na mysli predovšetkým situovanie hospodárskeho dvora. Vtedy nič nebránilo tomu, aby z ekologického hľadiska bolo vyhladené vhodnejšie miesto, lokalita, ktorá by pri prevládajúcich severozápadných vetroch neumožňovala šíriť takmer do celej obce typický zápach, ktorý znepríjemňuje život hlavne občanom novej ulice, ale aj inde. Stalo sa a dnes je už ťažko a azda vôbec nemysliteľné pokúšať sa o zmenu. Zmeny, či premeny a výrazné zaznamenali sme v obci takmer vo všetkých oblastiach verejného života. Zoberme si len zamestnanosť našich občanov

a s tým súvisiacu dopravu do zamestnania. Do Ružomberka, kde boli tri veľké fabriky, Solo, Supra a Bavlárske závody, ale aj ďalšie, ktoré hlavne najviac zamestnávali našich občanov, chodilo sa pešo. Bolo treba vstať ráno o štvrtej, postarať sa o dobytok, pokrmiť a stúpať tak, aby pred šiestou boli už na pracovisku. Meškanie nebolo prípustné, lebo každý si vážil, že má prácu a absencia vôbec neprichádzala do úvahy. Po skončení pracovnej zmeny sa situácia opakovala. Bolo treba nastúpiť cestu domov a doma čakala zase ďalšia pracovná zmena. Naši spoluobčania pracovali v tých časoch skutočne od vidíš do nevidíš. Väčšina, ktorá pracovala v závodoch v Ružomberku, mala doma aké-také poľnohospodárstvo a mechanizácia v tých časoch nebola žiadna. Ak vôbec bola, nebola pre týchto občanov po finančnej stránke dostupná. Všetku prácu na poli bolo potrebné oddrieť len a len rukami. Niekedy v tridsiatich rokoch začal v Štiavnici premávať aj autobus. Kto sa chcel odvieť, samozrejme musel platiť a vtedy bolo potrebné zvážiť každú vynaloženú korunu. Boli preto viacerí, ktorí si ako dopravný prostriedok zvolili bicykel. Nevy-

žadoval ani benzín, ani naftu, len dobré nohy! Až po druhej svetovej vojne, koncom päťdesiatich rokov začala do Štiavnice premávať pravidelná linka, autobus ČSAD. Jeho služby využívali aj občania Liptovských Sliacov, ktorí do Štiavnice chodili zo Sliacov pešo a zase tak, aby stihli už prvý spoj, ktorý odchádzal zo Štiavnice o piatej. Autobus na prvú zmenu bol vždy plný, natrieskaný! Preto, aby neboli škriepky, vládol vtedy nepísaný zákon, že sa Sliacania budú vozit' vo vlečke, ktorá bola vždy pripojená v tzv silných spojoch. Ako sa stalo, ako nie, ale stalo sa, že jedno ráno, keď bolo ešte šero, Sliacania sa ako obyčajne

usadili vo vlečke a čakali, kedy autobus odfrčí. No čakali márne! Bolo totiž zaužívaným zvykom, že šofér zacúval ku vlečke a Sliacania si vlečku pripojili sami. No stalo sa, že zvyk sa nezachoval, zabudlo sa čo bolo treba urobiť a autobus skutočne odfrčal. Šofér presvedčený, že aj s vlečkou až na Hôrke pri križi zistil, keď ho vlečka netlačila, že ju nemá. V strachu, že ju stratil, otočil a vrátil sa nazad do Štiavnice, aby procedúru zopakoval, pripojil vlečku za autobus a Sliacania už nervóznymi, že autobus mešká, tiež odviezol na zmenu. Dnes sa nám to stať nemôže. Do Štiavnice už nechodí autobus s vlečkou

Skutočná realita alebo kam až sú ľudia ochotní zísť...

Michaela Uhrinová

Čo si myslíte o reality show. Je to podľa Vás len móda, lebo za tým vidíte aj niečo viacej?

Môžem povedať že už dost dlhú dobu sa na obrazovkách, v médiách objavuje reality show, ktorú berieme už ako súčasť života a nepozastavujeme sa nad tým, prečo napríklad „Don Chuan“ Honzík vyznal lásku Veronike a netrvalo dlho a už „paktoval“ s inými... To rozoberá náš bulvár, preto to už ani nevnímame. Ale nie všetci. Čudovali by ste sa čo sa odohráva v rozumčeku takého 5 ročného dieťaťa. Nedávno bola na návšteve moja malá sesternička.

Milunké stvorenie, nehovorí veľa, ale „čo slovo to perla“. Po niektorých jej hláškach sa naozaj niekedy zamýšľam. V to popoludnie som si ju posadila k sebe do izby, ukázala jej hračky a sadla som si k počítaču s tou myšlienkou, že si pozriem reprízu Rozvedených so záväzkami poprvýkrát, pretože som videla len upútavky a zaujímalo ma to. Tých dôvodov je viac... Moje pocity boli zmiešané, ale malá Majka vedela presne čo si myslí: „Prečo ten ujo zavolať tie tety, keď do nich kričí a ony potom plačú. A nakoniec ony ho majú radi. To preto, že do nich kričí? To ja by som radšej ostala sama bez mužá“. Naozaj ne-

pochopím pohnútky ľudí ktorí sa hlásili do tejto show, okrem toho že sú „single“ a nechcú byť, alebo hľadajú otca, alebo matku pre svoje deti... Asi je to pre nich dostačujúci dôvod aby sa nechali verejne, pred kamerami ponižovať, pretože tie vážne situácie pri ktorých by sa dalo plakať, v divákovi vyvolávajú skôr pobavenie. To nehovorím o situácii keď sa dvaja ľudia spolu „rozprávajú“ štýlom: „Jako ja som ti to hovoril jako, jako ty si námesačná jako námesačná si ty, jako sa neháďaj, takéto somariny tu vyprávaš, jako, jako námesačná jako...“ Na to asi netreba komentár. Každý si utvorí vlastný.

A ženy sa o nich v tejto show bijú, ako keby to boli Brad Pitt, Tom Cruise, alebo Johnny Depp. Julinka mala pravdu, aspoň, podľa mňa. To radšej ostať bez muža ako ...(zvyšok si domyslíte ☺)

Na Markíze Rozvedení so záväzkami, projekt o neslávných ľuďoch v neslávných životných podmienkach. Na JOJke Celebrity Camp, projekt o slávných ľuďoch v prekrásnom prostredí indonézkych ostrovov. Dva tucty známych slovenských ľudí sa vylodilo pri pobreží Indonézie, Celebrity Camp sa začal. A čím nás televízie krmia ďa-

Pokračovanie - s. 11

Výmena kňazov v obci Liptovská Štiavnica

Dňa 26.6.2007 sa v obci Liptovská Štiavnica uskutočnila rozlúčka s Vdp. Jozefom Barillom, správcom farnosti Ludrová pod ktorú patrí aj naša filiálka Liptovská Štiavnica. Vdp. Jozef Barilla pôsobil v našej farnosti 18 rokov. Za jeho pôsobenia sa v obci vybuďoval nový rímskokatolícky kostol, dom smútku a kríž na miestnom cintoríne. Na poslednej sv. Omši sa bol s miestnym kňazom rozlúčiť starosta obce vedenie a žiaci ZŠ a ostatní veriaci, ktorí mu za jeho pastoračnú činnosť poďakovali a do budúcich rokov mu popriali veľa zdravia a otvorené srdce pre veriacich v novej farnosti.

Dňa 1. júla 2007 veriaci a starosta obce Liptovská Štiavnica privítali nového správcu farnosti Ludrová a filiálky obce Liptovská Štiavnica Vdp. Jána Garaja. Popriali mu do novej pastierskej služby silu na prácu a otcovské srdce pre všetkých veriacich. ■

Vážení spoluobčania!

V priebehu mesiaca júla sa v každej rodine žijúcej v Liptovskej Štiavnici dostane do rúk dotazník, ktorý po vyplnení bude slúžiť ako podklad k vytvoreniu plánu hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce. **Dotazník** bude vyplňať každá rodina samostatne s tým, že odpovie na päť základných otázok.

Otázky v dotazníku sú formulované tak, aby po sumarizácii predstavitelia obce mohli určiť, **čo by malo byť pre vedenie obce záväznou prioritou**, poprípade čo by malo byť riešené v budúcnosti. Preto Vás chcem poprosiť, aby ste dotazníku venovali patričnú pozornosť, lebo z Vašich odpovedí sa dozvieme, čo považujete pre našu obec za potrebné.

V našej obci žije približne 350 rodín, to znamená, že do obce pôjde približne 350 kusov dotazníkov. Predpokladám, že nie všetky sa vrátia na Obecný úrad, ale chcem veriť že sa ich vráti aspoň 70 %...

Žijeme v demokratickej krajine, kde rozhodovanie o veciach verejných má v rukách občan žijúci v danej lokalite. **Preto Vás žiadam, aby ste neboli k vyplneniu dotazníka ľahostajní.** Chcem veriť, že nedopadneme ako v nemenovanej blízkej obci kde sa zo 400 dotazníkov vrátilo 20. Ak sa scenár zopakuje aj v našej obci o smerovaní obce rozhodne 20 rodín, a tí ostatní bohužiaľ budú musieť len ticho a skromne konštatovať danú realitu.

Dotazník budete mať možnosť odovzdať trojakým spôsobom a to:

- buď ho odovzdáte priamo na Obecnom úrade osobne,
- ak chcete zostať v anonymite môžete odpovede zaslať poštou,
- ak nevyužijete možnosť podania odpovede poštou pri vchode do Obecného úradu je schránka, do ktorej môžete vyplnený dotazník vložiť.

Záverom sa chcem vopred poďakovať občanom, ktorí moju výzvu zoberú vážne a budú sa snažiť určiť priority na najbližších 10 – 15 rokov. Chcem podotknúť, že zhotovenie hospodárskeho a sociálneho plánu bude stáť aj nemalé finančné prostriedky (30 000,- Sk), a tiež nemalú námahu ľudí, preto nechcime aby nakoniec plán nesplnil to, čo od neho očakávame.

starosta obce

Viete čo je SZŤP?

Edita Haluzová

Iste ste si už všimli, že už dva roky nepíšem články o činnosti SČK v obci. Pred dvomi rokmi som sa s rodinou odsťahovala do Ružomberka. S mojím odchodom skončili aj akcie MS ČK. Ak si však myslíte, že za tie dva roky som nečinne sedela doma, myľte sa! Už šesť rokov pôsobím v MO SZŤP (slovenský zväz telesne postihnutých) v Ružomberku ako kontrolórka. Mestský zväz má vyše sto členov a piati z nich sú občania Liptovskej Štiavnice. Dokonca dve sú členkami výboru. Hovorím o pani Ondrášikovej a Debnáro-

vej, vďaka ktorým sa zlepšila činnosť výboru a za posledné dva roky sme zorganizovali veľa zaujímavých akcií.

Vo zväze sú organizovaní telesne postihnutí ľudia. Sú to vozičkári, svaloví dystrofici, ľudia postihnutí polyomyelitídou, s amputovanými končatinami, skoliózou, kĺbovými ochoreniami. Členmi sa môžu stať priatelia – asistenti telesne postihnutých ľudí. V detskej organizácii sú členmi rodičia telesne postihnutých detí. Z našich vydatených akcií spomeniem vlaňajšie aj tohtoročné posedenie pri príležitosti MDD, gulášpartiu, výlet do Rajeckých Teplíc

spojený s kúpaním, zakúpenie permanentiek na plaváreň, kúpanie v Thermalparku Bešeňová, či posedenie pri vianočnej kapustnici.

Výbor sa schádza prvý pondelok v mesiaci, podľa potreby aj častejšie. Každý párny pondelok poskytujeme odborné poradenstvo v Klube dôchodcov na Riadku v čase od 14,00 do 16,00. Na poslednej členskej schôdzi členovia podali návrh, či by sa nedala vybaviť miestnosť v Klube dôchodcov aspoň jeden deň v mesiaci iba pre naše potreby. Mnohí členovia sú starší, osamelí a chýba im kontakt s ľuďmi. Chceli by si posediť pri

káve, pohovárať sa, poprípade vyriešiť svoje problémy. Zväz telesne postihnutých je ochotný prijať do svojich radov každého, kto má o našu činnosť záujem a sám má zdravotné problémy. Členské je 100 Sk na rok.

Možno sa to zdá veľa, ale pri pestrej činnosti, ktorú našim členom ponúkame je to zanedbateľná čiastka. O akciách, ktoré pre našich členov chystáme informujeme prostredníctvom vývesných tabúl. Jedna z nich je upevnená na vonkajšej stene predajne Gate, oproti hotelu Kultúra. Členov sme ochotní informovať aj telefonicky.

Skutočná realita alebo kam až sú ľudia ochotní zújsť...

Dokončenie - s. 9

lej? Tak máme tu napríklad „Pestúнку“. Pri tejto relácii naozaj neviem či sa mám pousmiať, ale byť na strane rodičov týchto čertov, tak by som asi plakala. Čo tak vydierať mamu: „Ak mi kúpiš mobil, budem chodiť do školy“. Alebo zapáliť dymovnicu v strede izby, nadávať dedkovi a vyhrážať sa mu psychiatrou... Nechcem byť ironická, ale v tomto vidím pozitívum. (Moja mama možno zistila, že má doma hotových anjlikov ☺) Pozitívum č.2: Pomoc pestúncy niekedy aj zaberá. Mali ste možnosť vidieť malého Samka, ktorého slovná zásoba bola väčšiu časť dielu vypípaná. Okrem toho sa vyhrážal obesením aj Pestúнке. Nebezpečné povolanie v tejto dobe, ale všetko sa dá keď sa chce. V súčasnosti je ich výber široký, takže si môžete vybrať. Každý si berie z reality show niečo iné. Nieкто inšpiráciu (z tej Pestúncy to radšej neskúšajte), nieкто ponaučenie. Hmm, momentálne mi žiadne nenapadá,

možno máte to svoje, ako napr. malá Julka. Hovorí sa, že sa učíme na chybách iných. Pozitívum? Možno.

Pred niekoľkými rokmi dominovali v „telke“ vo večerných hodinách dobré celovečerné filmy. Neskôr prišli televízie s nápadom veľkolepých vysokorozpočtových projektov, ktoré trocha ozvláštnili večery divákov. A odvtedy Slovensko stále niečo hľadá - univerzálneho speváka, človeka, ktorý vydrží niekoľko mesiacov pod stálym dohľadom kamier, superženu, supernevestu, supertanečníka, supertrápne manželské páry, supervychrtlé modelky, Všetko je také super, že sa nám z toho až točia hlavy. Po takom kolotoči nech sa nikto nečuduje, že to už niekoho nebaví všetko sledovať.

Trh je už presýtený „fajnovými“ programami a ľudia si pri sledovaní televízie vyberajú, čo chcú vidieť a čo nie... A už tu boli také veľkolepé programy, že si priemerný divák len tak

nevyberie hocičo. Ľudia sú už proste rozmazaní. Ale myslím si, že všetko zlé je na niečo dobré - diváci, ktorých už tieto programy nebaví, majú aspoň možnosť využiť svoj voľný čas efektívnejšie a rozumnejšie ako sledovaním reality show a telenoviel (ktorých je už, mimochodom, na

Slovensku už tiež až dosť a už nikto ani presne nevie, aká je momentálne rozbehnutá). Napríklad športom. Takže vlastne, televízie prispievajú k tomu, že sa zo Slovákov možno stane najzdravší národ...

A opäť je tu! ... koniec školského roka

Dokončenie - s. 10

tvária sa, že im na nich nezáleží alebo sa naučili strach prekrývať ľahostajným postojom.

Aby nedochádzalo k takýmto a podobným situáciám a reakciám, je nutné, aby sa rodič o výsledky svojho dieťaťa zaujímal po celý rok a potom „hodnotiaca známka“ na vysvedčení nemôže prekvapiť. Znáмка vypovedá nielen o tom, ako sa dieťa učilo, ale aj o tom, aké malo podmienky na učenie a ako je motivované.

V niektorých krajinách si zo známok na vysvedčení nerobia ťažkú hlavu (napr. v

Taliansku nie je vysvedčenie žiadnym „sviatkom“, deti ho do rúk ani nedostanú. Vysvedčenie preberajú rodičia, jednoducho sa postavia do radu pred zborovňu a podpíšu ich prevzatie.

Zaujímavé je tiež, že deti sa medzi sebou nerozprávajú, aké dostali známky – jednoducho sa to nepatrí.

A preto záverom stále aktuálny citát „Neučíme sa pre známky, ale pre život“ platí, a rodičia by mali dieťa pochváliť za vysvedčenie, nech je akékoľvek. Je nutné dať deťom najavo, že im veríme a že budúci školský rok prinesie lepšie výsledky. ■

Kniha dnes

Katarína Kačalková

Pred niekoľkými týždňami v rámci Dňa rodiny bola v našej obci vyhodnotená aj anketa o najlepšiu školskú vydarenú akciu (ŠKOVY-AK). V tejto ankete sa na prvom mieste umiestnila akcia Ponocovanie s knihou.

Toto ma inšpirovalo k takému krátkemu zamysleniu – čo pre nás - dospelých znamená kniha? Ako sa stavíme v dobe elektronickej komunikácie k písanému a tlačenému slovu? Nezabudli sme ešte na staré heslo: kniha – najlepší priateľ človeka?

Veru je to tak. Dnes sa informácie šíria rýchlosťou blesku prostredníctvom e-mailov, či mobilných telefónov. Človek má čoraz menej času na to, aby vzal do ruky knihu a zahĺbil sa do jej ta-

jomstiev... Kniha nás pritom sprevádza už od útleho detstva. Ešte sme poriadne nevedeli ani strany obracať, keď sme s úžasom hľadeli na rôzne obrázky, videli sme prvé zvieratká, či rozprávkové bytosti. Neskôr to bol náš prvý šlabikár, ktorý nás zasvätil do tajov čítania a nasledovali ďalšie a ďalšie učebnice, ktoré nás vzdelávali. Len čo sme vedeli čítať trochu lepšie, sami sme siahli po rozprávkových knihách, ktoré rozvíjali našu obrazotvornosť a fantáziu. V tínedžerských rokoch sme čítali poviedky, novely a romány, učili sme sa odsudzovať klamstvo, pretváрку a podrazy a túžili sme byť takými, akými boli naši knižní hrdinovia – odvážni, milujúci dobro, ochotní pomáhať a brániť slabších... Knihy nás učili rozoznávať

dobro a zlo, pravdu a lož a mnoho iných vecí, ktoré pomáhali formovať našu osobnosť.

Aký postoj ku knihe zaujímate dnes? Možno, že po nej siahneme, keď potrebujeme cudzojazyčný slovník alebo kuchársku knihu. Naše čítanie sa v podstate zredukovalo na časopisy alebo dennú tlač. Tu sa dozvieme to „najpodstatnejšie“, čo musíme ovládať, aby sme kráčali s dobou, aby nám neušla nejaká novinka. Len málokto vo chvíľach voľna zoberie do ruky knihu a nechá sa ňou rozosmiať, poučiť, prípadne sa zamyslí či zažije nové dobrodružstvo.

Je najvyšší čas znovu si pripomenúť, že knihy sú našimi oknami do sveta, pomáhajú nám lepšie vidieť. Alebo

skôr nás učia, ako ten istý svet vidia iní. Otvárajú nám nový rozmer nášho životného priestoru. Kniha so sebou nesie veľkú moc – odhaľuje realitu alebo nás vtáhuje do reality imaginárnej, dáva pokoj alebo nám ho berie, vie pochváliť alebo vzbudiť výčitky svedomia. Kniha má vsebe silu ducha, dokáže motivovať i ubíjať, povzbudiť, inšpirovať, vychovávať, ale aj dehonestovať a deformovať. Kniha nás môže priviesť na scestné myšlienky ale môže sa stať aj svetielkom v diaľke, ktoré nám ukáže správny smer. Kniha nám kladie otázky, dáva však i odpovede.

Kniha nás skutočne sprevádza celý život a zaslúži si, aby náš vzťah k nej čoraz viac nadobúdala na význame a dôležitosti.

Naučme sa učiť sa

Edita Haluzová

Je koniec júna. Pre školopovinné deti, či študentov stredných a vysokých škôl sa zase skončil jeden školský rok. A ešte niekto si užíva svoje „opätovné“ prázdniny. Sú to seniorskí študenti Univerzity tretieho veku. Že ste o nich ešte nepočuli? Oboznámim vás s tým, čo je univerzita tretieho veku. Či o tom niečo viem? Samozrejme, že áno. Aj ja som jej študentkou. Práve som ukončila druhý ročník informatiky, ktorú navštevujem na Akadémii ozbrojených síl v Liptovskom Mikuláši.

Možno sa niektorí dobre bavíte, keď čítate tieto riadky a hovoríte si: „Načo je tej bláznivej ženskej v rokoch škola?“

Tematizácia rôznych podôb ľudskej skúsenosti a životných problémov má aj v učebnom

procesе veľký význam. Môže sa stať v každom veku zdrojom duchovného obohacovania sa. Kvalitné prežívanie tretieho veku závisí aj od schopnosti nanovo premyslieť, pomenovať a prehodnotiť zložitú osobnú situáciu, v ktorej sa človek dôchodkového veku ocitne. Posúva ho to z aktívnej roviny do roviny pasívnej, trápi ho zmena vo vzťahoch, strata blízkej osoby, priateľa, neraz i strata pôvodného domova. Získava pocit odpísaného človeka, vylúčeného z oblastí spoločenského života, strata fyzického aj psychického zdravia neraz deprimuje. Obranou voči negatívam starnutia môže byť aj štúdium na UTV. „Obrat v sebe“ je v seniorskom veku o to náležitejšie, že sa môže konečne slobodne realizovať vo vzdelávaní, na ktoré nemal doposiaľ dostatok času. Štúdium ho privádza k novej kvalite se-

bauvedomenia, sebachápania, získaniu novej sebaúcty a vlastnej dôstojnosti. Je to aj o nových priateľstvách, spoločenských kontaktoch a rozširovaní si vedomostí, cvičení si pamäti. Hovorí sa, že čo sa nepoužíva, zakrne. Tak je to aj s mozgovými bunkami. Človek časom stráca pamäť, hlavne tú krátkodobú a nie je na škodu denne si ju precvičiť.

Latinské príslovie hovorí: Opakovanie je matkou múdrosti. A v staršom veku to platí obzvlášť. Mám 83 ročnú spolužiačku, ktorá absolvovala už päť odborov UTV. Teraz sa s vervou pustila do informatiky. Dokonca si kúpila aj počítač. Je vitálna, upravená, spoločenská a do vlaku nastúpi vrtkejšie ako ja. Je dušou rôznych triednych podujatí a nepokazí žiadnu zábavu. Rada zdôrazňuje, že sa učila celý svoj život.

Či sa už tomu bránite, alebo nie, všetci sa učíme po celý svoj život. Od narodenia po smrť. Učíme sa chodiť, hovoriť, čítať, písať, manuálnej zručnosti aj exaktným vedám. Učíme sa variť, plávať, bicyklovať, riadiť auto, vychovávať svoje deti. Učíme sa vyhrávať i prijímať porážky. Učíme sa poznávať nové krajiny, ľudí, ich mentalitu. Učíme sa prijímať i dávať lásku, potláčať hnev aj nenávisť Veľa vecí sa naučíme počas svojho života, ale na veľa vecí aj zabúdame. Preto je také potrebné učiť sa v akomkoľvek veku.

Začalo sa leto, čas dovoleniek. Učme sa preto so svojimi deťmi. Naučme sa k nim byť trpezlivejší, viac ich počúvať a viac sa s nimi zhovárať. Verte, obohatí to rovnako vás aj vaše deti.

Historický postup štiavnických futbalistov do III.ligy

Štefan Ondrejka

Po jesennej časti naše mužstvo ako nováčik IV.ligy skončilo na 9. mieste so stratou 11 bodov vzhľadom na prvé mužstvo súťaže – Makov. Počas zimy prišiel nový tréner p. Hrnčiar a cez zimnú prípravu naše mužstvo odohralo niekoľko zápasov s mužstvami vyššej ligy (L.Mikuláš, D.Kubín, Námes-tovo,...) a dosiahnuté výsledky nám dodávali optimizmus pred začiatkom jarnej súťaže, nakoľko v celej príprave sme neokúsili trpkosť prehry.

V jarnej súťaži sa naše mužstvo posilnilo o bývalého hráča Ružomberka Petra Jurču a z hostovania sa vrátil Štefan Mihajlov. Už prvý majstrovský zápas u prvého mužstva súťaže v Makove, ktoré doposiaľ už 4 roky doma neprehralo naše mužstvo zvládlo dobre a na pôde súpera vyhralo 2:1. Tento výsledok nám dával nádej, že sa môžeme ešte pokúsiť naháňať čelo tabuľky...

Celá jarná súťaž nám vyšla neočakávane skvelo a pred posledným kolom sme dobehli bodovo vedúci Makov. O víťazovi súťaže nakoniec rozhodlo posledné kritérium (pri rovnosti bodov pri vzájomných zápa-

soch, v rovna-kom skóre pri vzájomných zápasoch) - až vyšší počet strelených gólov na ihrisku súpera vo vzájomných zápasoch. Nakoniec naše mužstvo dosiahlo 2. miesto.

Už asi mesiac sme však vedeli, že sa bude rozširovať II.liga a v prípade víťazstva stredoslovenského mužstva z III.ligy by sa hrala baráž medzi mužstvami IV.ligy juh a sever o postup do III.ligy. Nakoniec stredoslovenský zástupca z III.ligy (Rakytovce) uspel v baráži so zástupcom Východného Slovenska (mužstvom Brekova) celkove 3:0. V tomto prípade aj naše mužstvo postúpilo do baráže o postup do III.ligy proti mužstvu z Poltára. Baráž sa hrala 24.júna 2007 na neutrálnom ihrisku Rakytovce. po veľmi dobrom výkone nášho mužstva sa zápas v riadnom hracom čase skončil 0:0, v predĺžení taktiež

gól nepadol, nakoniec o postup rozhodovali strely z pokutových kopov. Naše mužstvo toto zvládlo dobre a postúpilo na pokutové kopy 4:2.

III.liga bude samozrejme náročnejšia po športovej aj ekonomickej stránke. Je to najvyššia súťaž Stredoslovenského kraja, v ktorom sú okresné mestá – Námes-tovo, Kysucké Nové Mesto, Bytča, Fiľakovo, Zvolen. Táto súťaž bude náročná aj na cestovanie. Ďalšou podmienkou, ktorá vyplýva z tejto súťaže je nutnosť mať dorastenecké mužstvo.

V súčasnosti prebieha rekon-

štrukcia trávniku preto upozorňujeme deti, aby nehrali na ihrisku futbal, pokiaľ sa neobnoví zatrávenie, čo bude trvať do konca júla.

V letnej prestávke sa naše mužstvo zúčastní turnaja v Černovej – 14. júla, turnaja v Sliacoch – 22. júla a generálkou pred súťažou bude zápas v Dúbrave 29. júla.

Na záver chcem poďakovať hráčom, funkcionárom ako aj fanúšikom za vzornú reprezentáciu našej TJ a obce. Na novú súťaž sa tešíme a dúfame, že sa v nej nestratíme.

Úspechy má aj mužstvo žiakov...

Marek Jadroň

V našej dedine jedného krásneho dňa vzniklo žiacke mužstvo, ktoré viedol Roman Šiška v spolupráci s Miroslavom Kročkom. Toto mužstvo začalo trénovať a spevňovať kolektív a na sezónu 2005/2006 sa prihlásilo do II.A triedy, kde odohralo za jesennú a jarnú polsezónu 16 zápasov. Z nich 6 priviedli so víťazného konca, 3 remizovali a 7 zápasov prehrali. Koniec sezóny žiacke mužstvo zakončilo na 5. mieste s 21 bodmi a so skóre 26:33. To pre začínajúce mužstvo nie je zlé.

Po ukončení jarnej polsezóny 2005/2006 nasledovala let-

ná príprava, ktorá pokračovala pod vedením druhej trénerskej dvojice – Marek Jadroň a asistent Mário Ondrejka. Pod ich vedením vstúpilo mládežnícke mužstvo do novej sezóny 2006/2007. Na hostujúcej pôde vo Valaskej Dubovej získali prvé 3 body, pričom to úspechmi pokračovalo celú jesennú polsezónu. Podarilo sa nám dostať sa až na prvé miesto tabuľky a pri maximálnom počte bodov sme mali 6 bodový náskok pred mužstvom Komjatnej, ktoré nám v druhej polsezóne spôsobovala značné problémy.

Ani sme sa nenazdali, zima pominula a po nej prišiel 3.ma-

rec. V ten deň sme začali prípravu na jarnú polsezónu. Začali sme tvrdo trénovať, aby sme boli čo najlepšie pripravení na prvý majstrovský zápas. 22. apríla sme privítali na domácej pôde Valaskú Dubovú, ktorú sme porazili. Podobne skončili aj ďalšie zápasy, až po jednu „príučku“, kedy sme si uvedomili, že nik nie je neporaziteľný. Ale to nás nezlomilo – práve naopak. Veď platí – „čo ňa nezabije, to ňa posilní...“! A tak sme potom až do konca sezóny nezaváhali ani raz. Na konci sme skončili na prvom mieste so 43-mi bodmi. Postúpili sme do I.A triedy, kde sa budeme pokúšať hrať opäť

o prvé miesta...

Najlepším strelcom sa stal Marek Pavlík, ktorý strelil počas 16 zápasov 51 gólov. Chcel by som teda poďakovať jemu a spolu s ním celému mužstvu za to, že mali silnú vôľu a dokázali splniť to, čo si zaumienili. Chcem sa poďakovať aj sponzorovi štiavnického futbalu Ing. Pavlovi Hlaváčovi, ako aj celému výboru TJ, ktorý nám pomáha s výchovou mládeže. Tiež ďakujem a blahoželám chlapcom k postupu.

PS: Lúčime sa s hráčmi Marekom Pavlíkom a Romanom Čonkom.

pomôcky: ARAK, COOP	skončilo	1. časť tajničky	zn. ruských lietadiel	rival	pomôcky: IKO, OJÁMA	2. časť tajničky	zmizli	Tajničku tvoria štyri heslá z dedičstva ANTIKY:						
zachráň					faš. značka			Taj.1: Symbol zhubného daru (<i>Pandora</i>) Taj.2: Ťažká, namáhavá a pritom zbytočná práca (<i>Sizyfos</i>) Taj.3: Nezniesiteľné trápenie, muky a utrpenia (<i>Tantalos</i>) Taj.4: Zákerný dar prinášajúci nešťastie (<i>Danajci</i>)						
cirkev. hodnostár					časť tváre									
zámeno			dom. zvierat											
skratka býv. nem. štátu			Ružomb. okres		posýpaj									
					potr.priem. komora									
firm. skratka Jednoty					fluór značka		tona	ekonom. politik	súper	skratka Teodor	všetko nemecky	zápor	3. časť tajničky	indiánska krajinná oblasť
					jednaj									
plúž			evanjelici											
			rímsky 51											
potrí Vílkovi							podlý človek							
							zimné vozidlo							
častica				Kom.strana Slovenska				časť nohy						
				fosfor				kameňolom						
poprvok			praskal					kartársky výraz				1000 kg		neskrotná
			ošpaná					mužské meno				poprvok		
okres. staveb. podniků				patriaci Jánovi						surovina na pivo				
				značka videokaziet						páštarsky úder				
	krtko				český kozmonaut									
	kryha				rímsky 50						arabské meno			
bralo							Parti Asyrii	ľudový súhlas						
								polomer			omyl			
hazard					ľudový básnik					pestuje				
					Karenina Anna, inic.					miestny orgán				
Anka				pokos				opláchne						zápasište
				tma				neveľkým						
	draslík		potom						obidvaja ma					
	plat		nebeský pokrm						vane					
matka					pálenky z ryže					rieka v Rusku				
					povzdych					skratka Kanady				
posledné písmeno		oco					sláčik				otázka na výzor			
		inic. rus. báshnika					skratka svätý				ružomb. iniciátor			
4. časť tajničky											ytrium, dusík			
											draslík			
indián					vymieňač								spojka	

Tajnička

Tajničku pre vás pripravuje

Ján Vulpíny

Riešenia z čísla 1/2007:

Tajnička: Skráslením záhradiek vítame jar v Štiavnici.

Výhercovia tajničky: 100 Sk získava: Lenka Kurtulíková - Ružomberok, Božena Laurincová - Liptovská Štiavnica.

Riešenie tajničky odovzdávajú v kancelárii obecného úradu. Dvoch vylosovaných riešiteľov odmeníme sumou 100 Sk.

ŠTIAVNICKÉ TO I TO

vydáva obec Liptovská Štiavnica maximálne 6 krát do roka. Povolené OÚ Ružomberok pod regist. č. OÚ 1/1999. Šéfredaktor a DTP: RNDr. Dušan Direr. Redakčná rada: Mariana Domiterová, Mária Grafová, Edita Haluzová, Katarína Kačalková, Dušan Lauko, Mgr. Katarína

Pastuchová, Ladislav Slanica, Mgr. Zuzana Straková, Ján Vulpíny.

Neprešlo gramatickou úpravou. Akékoľvek rozmnožovanie textu, fotografií, grafiky vrátane údajov v elektronickej podobe len s predchádzajúcim písomným súhlasom vydavateľa. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu a uverejnenie článkov.

Adresa: Obecný úrad Liptovská Štiavnica 39. Internet: <http://www.liptovskastiavnica.sk/toito>